

Recept za zdravlje

Dubrovnik, grad s respektabilnom povijesnom baštinom, UNESCO-m zaštićeni svjetski spomenik kulture, u XIII. stoljeću vodeći grad u Europi u zdravstvenoj i socijalnoj skrbi, bogatom povijesnom građom pohranjenom u dubrovačkom arhivu, govori da institucionalna skrb za starije osobe u Dubrovniku postoji od 1347. godine. Paralelno s razvojem institucionalne skrbi, u Dubrovačkoj se Republici razvijala i izvaninstitucionalna skrb »o građanima potrebnim pomoći«, među kojima su brojni korisnici bile upravo starije osobe. Postojao je zbir višenamjenskih zaklada koje su se odnosile na široko područje društvenog života, organiziranih kroz instituciju Opera Pia (Blaga djela). Zaklada kontinuirano djeluje od 1350. godine.

Danas se institucionalna skrb o starijim osobama u Dubrovniku odvija u dva Doma, Domu za starije i nemoćne osobe »Domus Christi« (od 1347. godine) te u Domu za starije i nemoćne osobe Dubrovnik (od 1970. godine), koji u svom sastavu od 1998. godine ima i Podružnicu »Thermotherapiju« u Mokošici.

Izvaninstitucionalna skrb o starijim osobama u Dubrovniku postoji od 1987. godine, a organizirana je pri Domu za starije i nemoćne osobe Dubrovnik u vidu Službe za njegu i pomoć starijim osobama u kući.

Pružaju se usluge njege, pomoći, pranja rublja u praonici Doma i organizirane prehrane, dostavljanjem ručkova iz kuhinje Doma zainteresiranim starijim građanima. Dostavljaju se i namirnice za ostale obroke, za dio korisnika usluga. Postoji i posudionica pomagala. Službu uglavnom financira Zaklada Blaga djela Dubrovnik.

Cilj nam je osigurati dostojanstveno i kvalitetno življenje starijim osobama, ma gdje bili. Zamijetili smo da starije osobe, korisnici usluga Službe, lakše prihvaćaju institucionalni smještaj i brže se socijaliziraju.

Prilikom smještaja često se čuje: »Došli smo, svakako smo vaši«.

Na planu skrbi o našim korisnicima, surađujemo s odgovarajućim fizičkim i pravnim osobama, među kojima značajno mjesto pripada Zavodu za javno zdravstvo Dubrovačko-neretvanske županije.

U suradnji sa Zavodom, u Kazalištu Marina Držića održan je 14. svibnja 2008. godine, uoči Dana obitelji, a u sklopu obilježavanja mjeseca Zdravih gradova, pod pokroviteljstvom Grada Dubrovnika, prigodan kulturno-zabavni program pod motom »Recept za zdravlje«.

U programu su sudjelovali Zbor sv. Cecilije Doma za starije i nemoćne osobe Dubrovnik i Recitatorska grupa Doma »Domus Christi«, kroz program je vodila korisnica Doma

Dubrovnik, gospođa Kate Vučićević, a Zbor je uvježbao i pratio akademski glazbenik Goran Udovičić, prof. Korisnici su izvodili pjesme i recitacije koje uvježbavaju u sklopu svojih kulturno-zabavnih aktivnosti. Vođenje programa je osmišljeno tako da se na domaćem – dubrovačkom izričaju, posjetiteljima približe osjećaji i promišljanja starijih osoba, i osjeti život i rad u Domu.

A poruka je: Koliko god godina imali pred sobom, trebamo imati cilj, promišljati i činiti ono što nas vodi k ostvarenju izabranog cilja. I puževi koraci »naprijed« bit će dovoljni da se osjećamo dobro i budemo bolje.

Marica Miletić,
ravnateljica

Doma za starije i nemoćne osobe Dubrovnik

Ričeta za zdravlje?

Kako prepisati?

Znam, moram se prisjetiti definicije zdravlja našeg doktora, utemeljitelja socijalne medicine, dr. Andrije Štampara. »Zdravlje je psihičko, fizičko i socijalno blagostanje, a ne samo odsustvo bolesti i nesposobnosti.«

Znači, važno je voditi konte o tijelu i duhu, o svome položaju u obitelji i bližoj i daljoj okolini. Ako želimo dugo živjeti u zdravlju, moramo zadovoljiti sve svoje potrebe. Ne moramo imati sve što želimo, ali trebali bismo imati sve što nam je potrebno.

Sretni smo što imamo svoju domovinu, lijepu našu Hrvatsku! Sretni smo što živimo u našoj najljepšoj Županiji i najpoznatijem gradu na svijetu. S nadahnućem pjevamo o domovini.

Emocije su nešto što nam daje momenat. Važan nam je svaki dan. Točno znamo kad smo s djecom, prijateljem, kad činimo nešto za sebe da bismo održali svoju kondiciju.

Pješačenjem stazom »Prsten Gradac« nadahnjujemo svoju dušu. Dok hodamo, gledamo svoj grad, a sličice iz djetinjstva, mladosti, nižu se i nižu... Dosjećanje, rekli bi naši socijalni radnici.

Nižu se jedna za drugom, baš kao i u pjesmama koje slijede.

Preventiva je važna.

Bolje spriječiti nego liječiti.

Jerbo od gorega vazda gore ima.

Pjevanje nas ništa ne košta, a pomaže.

Ljubav nas stalno prati.

Mislili smo od rođenja, znanstvenici govore, od začeca.

Ljubav je najjača emocija i najdulje traje.

Na putu za vječnost. Kad mislimo da je sve gotovo, ruka se pruža – najdražoj osobi daje.

Ljubav se prenaša.

Novo je vrijeme.

Fameja su muž i žena ili muž i žena i njihova djeca.

Mi spadamo u one treće, samce ili samačke fameje.

Živjeti sam doma, može se do nekih doba... dok nas ne počne hvatati strah od pada, slabosti...

Pitanje. Što ako se nešto grubo dogodi?

A živjeti je milo!

Rješenje je velika fameja – Dom.

Ima nas odsvakud, a najviše iz Grada, Primorja i Konavala.

Naša diferencija je veliko bogatstvo. Dolazimo do novih spoznaja.

Vrijeme teče. Neka teče. Tu se ništa ne može učiniti.

Tokalo bi da kvalitetno teče. Kako?

Izaberimo nešto što životu godi, a ne škodi.

Govore, davno naučeno, najdulje se pamti, a dvadeset puta ponovljeno postaje navika.

Učiti mogu i stariji.

Ljepota učenja kod starijih je učenje za svoju dušu, slobodno, neopterećeno, zabavno...

Probudi se dijete u nama, a čujemo od stručnije judi, to je jako važno.

Raduje nas što se razvijamo u svjetski zdravstveni centar.

Tako piše u fojima.

Raduje nas što smo sveučilišni grad. Tu vidimo i svoju šansu. Znanja nikad dosta.

Živimo u nadi da će u bogatstvu programa biti mjesta i za nas starije – takozvanu treću životnu dob.

Za dob kada »Na nogama sam!!!«, znači pobjedu.

Naša čejadi.

Drago nam je što smo večeras, uoči sutrašnjeg dana, Dana fameje, proveli ovo divno veče.

Bilo bi nam milo, da od nas izvučete i po koju pouku.

Dobranoć vam.